

30. Fra en Komite for Tilveiebringelsen af en Jernbanestation ved Lou paa den sydsjællandske Jernbane angaaende et saadant Anlæg. (Indbragt den 14de November 1882 af Folkethingetsmanden for Præstø Amts 5te Valgkreds, Møhr.)

I et Andragende til Indenrigsministeriet i 1880 gjorde Andragerne opmærksom paa, at der ved den sydsjællandske Jernbanes Anlæg var blevet givet et Haab om Anlæggelsen af en Jernbanestation ved Lou, og de ansøgte derfor nu om at erholde en saadan. Samme Aar modtog de det Svar, at Ministeriet var villigt til at lade oprette en Holdeplads, men der stilledes saadanne Betingelser, at man ikke turde gaa ind paa dem, da de vare altfor byrdefulde for Egnen, og en Holdeplads desuden ikke vilde være af den Betydning og Nytte for samme som en Jernbanestation. Da Interessen for en Station i Lou er tilstede i ligesaa høi Grad nu som ved nævnte Andragendes Indsendelse, andrager man nu hos Folkethinget om, at det vil tage sig af Sagen.

Udvalget forventer, at dette Andragende vil finde sin Afgjørelse ved Behandlingen af Forslag til Finantslov for 1883—84 og gjør derfor ingen Indstilling.

31. Fra 1,505 Beboere fra 80 Sogne langs Limfjorden om, at der maatte blive bevilget et Beløb til Undersøgelse af Limfjordsforholdene og af, hvad der kan gjøres for at forebygge Ødelæggelser ved Oversvømmelse af Limfjorden. (Indbragt den 14de November 1882 af Folkethingetsmanden for Hjørring Amts 5te Valgkreds, Bertelsen.)

I Andragendet henledes Opmærksomheden paa de forfjællige Gjennembrud, der have fundet Sted ved Limfjorden og den derved forarsagede Skade baade med Hensyn til Fiskeriet og Agerbruget. Det ophjæses saaledes, at der aarlig gaar, saavidt vides, mellem 300 og 400 Td. Land tabt, foruden at store Jordstrækninger blive aldeles ødelagte og ubrugelige baade til Dyrkning, Høstet og Græsning og saaledes værdiløse, hvorfor man ogsaa fra alle Sider synes at være enig om, at der bør gjøres Noget for at forebygge dette. Man havde haabet paa, at Rysfikringsarbejderne ved Agger og Thyborøn fremtidig tildels vilde sikkre Limfjordskysterne for Værditab og Ødelæggelse, og med store Anstrængelser og Beføjninger har man derfor opført og forsøgt paa at opføre Beskyttelsesdiger; men det viser sig efterhaanden, at den Enkelte ikke kan udrette Synderligt, og at Staten derfor maa træde veiledende og hjælpende til, for at der kan udrettes noget Godt og Betryggende af væsentlig Betydning, da der, efter hvad der er foregaaet i de sidste Aar, ster fuldt saa mange Ødelæggelser, som da man begyndte med Anlæg af Høfder og Diger ved Vesterhavet. Da det ikke er smaa Værdier, hvorom der er Tale, haabe Andragerne, at Statsmyndighederne ikke alene ville offre Sagen deres Opmærksomhed, men ogsaa hde deres Bistand til at fremkalde en bedre Ordning af Forholdene. De andrage derfor om, at der i det kommende Finantsaar maa blive bevilget et Beløb til Undersøgelse af Limfjordsforholdene, for at det med Nøiagtighed og offentlig Troværdighed kan komme til at foreligge, hvad Skade der er sket m. v., og hvad der kan gjøres for at hindre den for Fremtiden. En saghyndig Undersøgelse vil efter deres Mening ogsaa komme Skibsfarten og Havneforholdene tilgode, ligesom det ogsaa alene ved en saadan vil kunne afgjøres, hvad der i Fremtiden hensigtsmæssig kan udrettes af Staten og af Andragerne, som ere villige til at bringe overkommelige Offre for at tilveiebringe en bedre Tilstand.

Da dette Andragende vil finde sin Afgjørelse ved Behandlingen af Forslag til Finantslov for 1883—84, gjør Udvalget ingen Indstilling.

32. Fra Lars Grandsen af Odense om Understøttelse som Invalid. (Indbragt den 16de November 1882 af Folkethingetsmanden for Odense Amts 3die Valgkreds, S. Pedersen.)

Ifølge Andragendet blev Andrageren fuldkommen kaseret under Krigen 1848—50 paa Grund af en Svaghed, som han mener at have paadraget sig i Krigen, medens Invalidbestyrelsen, til hvem han har henbendt sig om en Pension, er af den Mening, at hans Svaghed hidrører fra en Sygdom, han havde før sin Indkaldelse til Krigstjenesten.